

БОРБА

ОРГАН НА ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА БКП, ОКРЪЖНИЯ НАРОДЕН СЪВЕТ
И ОКРЪЖНИЯ КОМИТЕТ НА ОТЕЧЕСТВЕНИЯ ФРОНТ
ТЪРНОВО

Излиза три пъти седмично

Год XIV, бр. 29 (1020)

Търново, събота, 8 март 1958 г.

Цена 20 ст.

НА ДУМАТА СИ ДА ДЪРЖИМ!

С ДАЛЕЧНО КОМАНДУВАНЕ

Нашият механик Рачо Пенев монтира голям 500 кубичен въздушен вентилатор при рудник „Здравко“. Той ще изсмуква замърсения въздух от рудниците „Извор“ и „Янтра“. За миньорите ще има осигурен чист въздух. А енергетиките Иван Станчев и К. Петков поставиха автоматите, опънаха кабелите и го приклича от машинното отделение при рудник „Извор“ с далечно командване.

По този начин ще се икономиса трудът на двама машинисти и годишно ще се реализира икономия около 6 хиляди лева.

Тодор Босев, дописник

Хубаво пасище

От паметника местността „Таргарски прикел“ е покрита с камъни, тръни и драки. Тъй като тревни трудно се провира между разпръснатите камъни. Пустееща земя, простряла се на стотици декари, а за животните няма достатъчно паша. А нали животновъдството славеше в миналото трудолюбивите с. Балван, Търновско! От него балванчани вземаха пари да си посрещат нуждите. На него се навяват и сега. Създават по-добри условия за повишаване на продукцията от селскостопанските животни.

Два дни вече по над 350 кооператори придават културен вид на пасищата.

Трън след трън, драка след драка, камък след камък напу-

скал местата си от баира „Таргара“ и другата. Тружените шурмуват довчера пашите паша. Разкриват нови резерви за увеличаване на фуражната база.

Почистени са над 500 дка. Вчерашната паша земя днес по волята на човека е вече хубаво пасище.

Н. Тотев

СЕЯТ ЗАХАРНО ЦВЕКЛО

Много трудово-кооперативни земеделски стопанства в окръга засяха ранните пролетни култури. Но редосеялките не спираха.

Механизаторите и кооператорите от селата Сашево, Обединение (ТКЗС „Първи май“) засяха до вчера над 520 дка захарно цвекло.

НА КОЕ МЯСТО СТЕ?

Большинството предприятия на републиканската промишленост успешно се справиха с изпълнението на плана за общата промишлена продукция за февруари. Много от тях постигнаха високо преизпълнение, но има и такива, които изостават застрашително. А ето и данните.

ВЪРВЯТ НАПРЕД

1. ДП „Електропроизводство“ — Габрово, с директор др. В. Недков — 171 на сто;

2. „Месокombинат“ — Търново, с директор др. Н. Драганов — 163 на сто;

3. ДП „Балкан“ — Търново, с директор др. Ст. Райков — 137 на сто;

4. „Горпром“ — Габрово, с директор инж. Георгиев — 131 на сто;

5. „Горпром“ — Елена, с директор др. Йор. Чукански — 124 на сто;

6. ДП „Металургия“ — Г. Оряховица, с директор др. П. Гугучков — 113 на сто;

7. Авторемонтната работилница — Севлиево, с директор др. Ст. Буюклиев — 110 на сто;

8. ДП „В. Левски“ — Търново, с директор др. Дим. Недялков — 109 на сто;

9. ДП „Първи май“ — Плавни, с директор др. Ст. Григоров — 108 на сто;

10. ДП „Буковец“ — Г. Оряховица, с директор др. Г. Панчев — 108 на сто;

11. ДП „Ив. Йонков“ — Трявна, с директор др. Ст. Лафчиев — 108 на сто;

12. Държавен машинен завод — Габрово, с директор др. Сл. Атанасов — 108 на сто;

13. ДИП „9-ти септември“ — Габрово, с директор др. К. Станев — 107 на сто;

14. ДИП „Сърп и чук“ — Габрово, с директор др. Р. Радев — 107 на сто;

15. ДИП „М. Палаузов“ — С. Стоките, с директор др. Д. Кушлев — 106 на сто;

16. ДИП „Петолъчка“ — Севлиево, с директор др. В. Станев — 106 на сто.

ИЗОСТАВАТ

1. ДВЗ „А. Нджанов“ — Дряново, с директор др. Йорд. Йорданов — 61 на сто;

2. Държавен завод за захар — Г. Оряховица, с директор др. Н. Йорданов — 76 на сто;

3. ДМКП „Лев“ с. Плавковци, с директор др. Н. Сбирчевски — 79 на сто;

4. ДИП „Победа“ — Търново, с директор др. Дим. Тананев — 89 на сто;

5. ДИП „Ст. Бъчваров“ — Севлиево, с директор др. Т. Иванков — 91 на сто;

6. ДИП „Елба“ — Елена, с директор др. В. Стоянов — 87 на сто;

7. ДИП „В. Коларов“ — Търново, с директор др. Д. Чаушев — 97 на сто;

8. „Месокombинат“ — Габрово, с директор др. Хр. Спасов — 97 на сто;

9. „Месокombинат“ — Г. Оряховица, с директор др. Ан. Дачев — 98 на сто.

НА ЖЕНАТА - ДОСТОЙНО МЯСТО В ОБЩЕСТВОТО

Близко пет десетилетия откак прогресивните жени от цял свят си подадоха ръце в борбата против глада и войните и обявиха 8 март за Ден на международната солидарност на жените.

Международният ден на жената се чувства от всички миролюбиви жени от петте континента на земното кълбо, без разлика на политически и религиозни убеждения, единни в името на една велика цел — тържеството на мира и шастното на децата.

Могъща опора на милионите борби за мир е молюнитното единство на комунистическите и работническите партии. С Декларацията и Манifesta на мира те се обвързаха към всички хора с добра воля — работници, селяни, деца на науката и културата, да дадат своя принос във великото дело на мира.

Борбата за мир днес задължава всяка жена и майка, за щото още са пресни в паметта ни ужасите на Втората световна война. А ето, че над мирните градове и села витае призракът на разрушителната атомна война, който поставя в тревога съдбата на децата и бъдещето на човечеството.

На Международния ден на жената всички майки по света, тия, които създават живота и бдят над него с великата майчина любов, ще издигнат високо глас против подпалвачите на войната, за мир и дружба на народите. Ще се вляят в мощните редици на световното движение за мир и ще дадат своя огромен принос в борбата за прекратяване на производството на атомно и водородно оръжие, за по-светло бъдеще.

Българските жени са горди, че нашият народ е в първите редици на борбата за мир. Под ръководството на Българската комунистическа партия, организиран в Отечествения фронт с всеки изминат ден той бележи все нови и нови успехи, за които и жените имат равностоен дял.

В окръга 48 на сто от членовете на Отечествения фронт са жени. В народните съвети са избрани 550 жени. Много жени работят за културно-битовото подобрене на трудещите се. От заетите трудещи се в промишлените предприятия, 40 на сто са жени, повечето от които са начело в борбата за преизпълнение на производствените програми по всички показатели.

Голяма сила са жените в стопанството. В кооперативните стопанства много жени се проявиха като добри организатори и майстори на

високи добиви. В окръга до сега 316 жени са наградени с орден и медали за високи успехи в селското стопанство. През миналата година звеноводката Кина Костандинова от ТКЗС в с. Градище, Павликено, от 40 дка захарно цвекло получи по 3.863 кг средно от декари. Мария Асенова от ТКЗС в с. Хотиница, Търновско, по 220 кг памук средно от 20 дка площ. Мария Цонкова — от ТКЗС в с. Горски Сеновец, Г. Оряховско, по 2.724 кг картофи от 20 дка площ и пр.

В областта на народното здраве в окръга работят 957 жени, като висш и среден медицински персонал, 23 от които са наградени с орден и медали, а 45 с похвали. За обучението и възпитанието на подрастващото поколение всеотдайно се трудят много учители.

Българската комунистическа партия и Народното правителство полагат огромни грижи за жената-майка. Само в селата на окръга работят 65 родилни домове, към участките болници — 17 родилни отделения, а към околните и градските болници — 7 акушеро-гинекологически отделения. Много постоянни седмични и дневни детски ясли и градини са в помощ на майките в отглеждането и възпитанието на децата. Намалено е на работния ден в съботните и в предпразничните дни, уредените стове за работниците и служителите, значително облекчават труда на жените. Новият закон за пенсията, Кодексът на труда и Примерният устав на ТКЗС дават благоприятни условия за жената-майка от града и селото.

Българските жени дълбоко съзнават, че техните придобивки са плод на правилната политика на Българската комунистическа партия, на безкористната братска помощ на великата Съветска съюз, на единството и сплотеността на страните от социалистическия лагер. Затова те с радост днес посрещат Обръщението на Централния комитет на Българската комунистическа партия и изразяват готовността си да се включат на работа за изпълнението на стопанските задачи, за възпитанието на децата и нашата младеж в любов към труда, в дух на пролетарски интернационализъм и дружба между народите.

Жените и майките от Търновски окръг днес манифестират своята солидарност с жените от цял свят в борбата против войната, за тържество на мира.

Габровският народен театър гостува в Търново

Миналата вечер в салона на читалище „Надежда“, Габровският народен театър се представи пред търновците с пиесата на Алфред де Мюсе — „С любовта щега не бива“. В продължение на два часа, с динамичната си игра, ту на сцената, ту пред нея артистите непринудено държах зрители в напрежение.

Образите на Пердикан и Камий, Барона, Розета и Хор, Блазус, Бриден и г-жа Плуш, сполучливо пресъздадени и индивидуализирани от артистите В. Индрев и Н. Коканова, Л. Ябастиев, Н. Хаджиев и Б. Азманов, Л. Данаилов, И. Петков и С. Семерджиева действително ще се помнят за дълго време от публиката.

Пиесата на Мюсе разкрива не само нравите и отношенията между отделните хора на тогавашното общество, но тя е сериозна разобличителна творба против религията и нейните служители.

Спектакълът на пиесата „С любовта щега не бива“ заслужава подобаващо внимание.

А във музиката г-мн. Ситният се нашеските хора. Глъч... смях... врява. Някой ще подвикне: „Хайде, хоп-па...“ В пот се къпят старите кооператори, червенна заливна лица на момиче и девойките. Такава веселба, че и заснеженият староплански красавец „Мара-Гидик“ насреща не може да се сдържи и от време-навреме ще се усмихне. Като рекат сеничани да работят-работят, а започнат ли да се веселят-веселят се яката. Пък и народните празненства ги сближават, младите се сглеждат, остават хубави спомени.

Виждале ли онзи едрия русокос момък, гдето е разделил двете задъхани момичета на хорото? Като нама за какво да ги подкачи започва за птицефермата. „Язък гдето толкова години на училище в Севлиево ходихте! За кокошките ли ви трябваше средно образование?“ Христина и Минка му се засмиват и по-лодо заграват. Те знаят, че така... на шега. Пък и свикнаха. Малко ли пъти вечер, когато в птицефермата остане накрая им Пеша и те се приготвят за кино или забава, дру-

ДОКУМЕНТАЛНА ФОТОИЗЛОЖБА

Завчера в Дома на офицера в Търново бе тържествено открита документална фотоизложба за Великата октомврийска социалистическа революция и нейното влияние в България. Изложбата е организирана от Общонационалния комитет за българо-съветска дружба.

В 45-те фото-табла, подредени последователно и с вкус, се разкриват героичните подвизи на съветските работници и селяни, които под ръководството на Партията и безсмъртния Ленин извоюваха новия живот.

Рисуна: Ив. ДУШЕВСКИ

Трудещи се български жени, работници и селянки, служители и учители, дейтели на науката и изкуството, майки и девойки! Централният комитет на Българската комунистическа партия ви приветства най-сърдечно по случай Международния ден на жената 8 март.

Майки и сестри, другарки, трудещи се български жени! Централният комитет на Българската

комунистическа партия високо цени приноса и героичните усилия на българските жени в борбата за мир и социализъм. Централният комитет на Българската комунистическа партия ви призовава на още по-въдъхновен труд за предсрочно изпълнение на народноостанския план за 1958 година, за нов мощен подем на нашата социалистическа икономика и култура.

(Из обръщението на ЦК на БКП до българските жени).

Разнообразни прояви на жените в окръга

В последните дни пред 8 март — Международния ден на жената, в целия окръг има голямо оживление. В редакцията всеки ден пристигат десетки писма и дописки, които разказват хубави прояви на трудещите се жени.

Добре организирани седмични се състояха в Родина, Кавлак, Балканди и Владислав, Г. Оряховско, кв. „Трудов фронт“ — Търново, кв. „Сава Катрафилов“ Елена, у-ще „Хр Ботев“ и 19-а организация на Отечествения фронт в Горна Оряховица, в Габровските фабрики „Янтра“ и „Бура“, в село Бутново, Павликено, проф. организацията при ПТТ и 3-та отечественофронтска организация в Трявна.

Интересни, масово посетени седмични направиха и проф. организации при СП „Комунален услуги“ и профсъюза на работниците от леката и хранителната промишленост в Елена. В 13-а организация на Отечествения фронт в Търново офицерът Инчовски изпълни хубави народни песни на гайда и разказа хуморески. Придружаващите се смяха от сърце.

В много селища на окръга, като в Червена локва, Габровско, жените изпратиха колет

ва, посветени на празника на жената. При децата бяха дошли и техните родители. В 6-а клас пионерката Виолета Григорова произнесе кратко слово за значението на празника. Беше представена и пиеската „Таня революционерката“. В целодневната детска градина за значението на 8 март говориха Стоянка Иванова. Децата поднесоха цветя на майките на загиналите партизани Стефан Петков и Стефан Йовчев.

С много и разнообразни инициативи, при небилава активност до сега, жените от Г. Оряховска околия и града посрещат своя празник. Седмични, колетни до граничарите, тържествени събрания, едноактни пиески и литературни програми, поклонение пред Братската могила и други хубави прояви красят дейността им.

В Дряново комисията за работа сред жените при околийския комитет на Отечествения фронт организира изложба-базар, която се посещава с голям интерес. На много места се състояха тържествени събрания. В Трявна др. Райна Енчева говори за успехите на жените във всички области на нашия живот. Сърдечно посрещат пионерите, приветстваха жените майки.

В училищата на гр. Елена се състояха скромни тържест-

(По писма и дописки на: Д. Стоянов, Р. Илиева, Д. Куцаров, Х. Хараланов, Н. Недялков, Ст. Градинарова, С. Димитров, Ст. Найденов, М. Йорданова, И. Станев, Р. Бончева, К. Иванов, И. Стайкова, Ц. Георгиева, Ив. Цанев, П. Мистева, Т. Желязков, Ив. Хаджиславов, Д. Янакиев, Х. Дочев, Ст. Женьков и Ив. Джипов).

Младите сеннишки птицевъдски

гарките им Неделя, Пешка или Стефана, изправени пред читалището, ще им се надмеят. А понякога дори Бона Гичева, която още в осми клас бе изключена от гимназията в Севлиево и сега по цели дни

нищо не върши, ще започне да мисли как събират кокошките за храна.

Твърди излюхоха доскорошната си средношколска Минка Петкова и Христина Йосифова. Не се уплашиха и когато

бригадирът за първия месец на записа в книжките само по 15 трудов дни. Напротив, това ги стресна и те огледаха работата си. Разбраха, че да получат повече трудов дни зависи от самите тях.

Ил. Манев

МАЙКА, ГЕРОИНЯ И ПАТРИОТКА

Из стихотворението „Говори майката“

Майко, ти обичаш детето си — и го пазих дори от простуда, на време сварявах каша, преспиш ли го — стъпваш безшумно. Да! А какво си направила да не ти го убиват куршуми? Мира укривай! Не разчитай на чудото! Днес истинска майчина обич наричат нашата воля да браним мира, нашата воля чилична в мир децата навред да растат. Всичко туй разбрах със сърцето, с ума и с кръвта си! Аз, майката, говоря на света.

МОЯТА МАМА

Ех, каква от тази радост по-голяма? Във вестника пише за моята мама! Татко с глас се смее, щипе ми носчето... — Вондаш ли я мама, първа в МЕТЕСЕТО с черния си трактор като съща хала най-много от всички тя е изорала! Иде ми да скачам, иде ми да пея нийде, нийде няма друга като нея! А пък на портрета толкова е сладка! Всичките ще кажат: — Майката на Радка! Стефа ТОМЕВА

Каквото на банка, такава и на чина

Много тих и скромнен героиня има в живота на Иванка Александрова от цех 5 на фаб. „Буря“ — Габрово. За него разказа и секционният й майстор др. Христо Матов, когато се спрехме пред отчетното табло на бригадата.

— Де да са всички като Иванка! — мечтателно проговори той. — С големи проценти не смаява, но затова пък каквото постоянно! Обещала по призива да изпълнява нормата си 105 на сто и през февруари изпълни 111 на сто. Така ще държи и в следващите месеци. Не е високо обществено, но е според възможностите й. Нали тя учи?

А на качеството, което дава, мнозина могат да й завидят. Вътрешният план допуска месечно да й бъдат връщани 7 бройки поради пропуск в качеството, а тя обеща да бъдат най-много три бройки. Два месеца вече откак не и е върната нито една.

Каквото е на шевния банк — дисциплинирана, упорита, приветлива в обикните, такава е членката на ДСНМ Иванка Александрова и в

средното вечерно училище. — Преди три години, като на училище, че Иванка се записала да учи, другарките от бригадата я подкачали:

— Не ти харесва сигурно да бъдеш работничка. Бягаи от нас. Вероятно си запланивала да следваш?

Девойката ги облясна с топлия поглед на откритите си очи и спокойно, сякаш е ставало дума за нещо най-обикновено, отвърна:

— Платове за следване нямам. Ще уча просто, за да догоня знанията си, да похваля културата си.

Три години вече Иванка твърдо върши своя подвиг.

Ето, даден е сигнал за обяд. Иванка напуска цеха и отива в стола. Иванка и Марияна Данаилова от XI клас с нетърпение са очаквали тези кратки минути на тишина. На банка, до подредената продукция се появяват учебници и две глави, унесени в прекрасните истини на науката, забравили умората, се свеждат над гъсто изписаните страници.

Така е и вечер в стаята на

Фелдшерката спечели доверие

В един хубав есенен ден през м. септември миналата година в с. Горски Сеновец, Г. Оряховско, дойде стройно, русокоeso момиче. Това бе фелдшерката Цветана Василева. Вестта за идването й се разнесе по кооперативните блокове. Сладководните кооператори заговориха: „Аю е работна, ако има добро сърце, фийда ще имаме от нея“.

После тя и ТКЗС сестра Д. Василева почистиха амбулаторията. Всичко светна. По стените окаячиха картини и лозунги, на масата поставиха брощурки на здравни теми. Напразниха и здравен кът.

Макар че не познаваше хората от селото, фелдшерката Цветана Василева ги посрещаше приветливо. Понякога се налага да посещава болни и по домовете. Скоро заболяха от скарлатина децата на един преселници. Тя научи за това и веднага взе мерки да не се разпространява заразната болест.

Една вечер по радиоуредбата се понесе приятен женски глас, с диалект от Врачанския край.

— Не, не говори тукашек човек! — отсякоха радиослушателите и съсредоточиха вниманието си към радиоточките.

А фелдшерката говори спокойно, плавно и ясно. Заредиха се и други здравни беседи и то все интересни: „Да хигиенизираме нашето село“, „Ракът в жената“, „Вреда от тютюнопушенето“, „Детски паралич и борбата с него“.

За кратко време фелдшерката спечели доверието и уважението на горскосеновчани. Те рядко вече ходят на медицински преглед в селата Камен и Чапалево, защото Пела им помага, дава им добри здравни съвети. Затова и я наричат „докторката“.

Тя не изпълнява само служебните си задължения, а се включва и в обществените работи. Сега ръководи кръжок по противоотомна защита при възрастните. Освен това е и примерен член на ДСНМ.

С любов работи тя и от сърце изпълнява патриотичния си дълг.

А. Василев, дописник

ЖЕНАТА БОРКИНЯ И ПАТРИОТКА

Хитлеристка Германия нападна през 1941 г. единственото пролетарско отечество — Съветския съюз. Под бойното знаме на Българската комунистическа партия смело се нареждаха верните синове и дъщери на народа. Работничката класа излязи из своите редове достойни за подражание дъщерии като Йорданка Чанкова, Лилияна Димитрова, Вела Пеева, Стефанка Хайлазова, Гинка Маркова, Ганка Палаузова, Ганка Стефанова, Параскева Енева и много други.

Ятачките бяха истински майки на Габровско-Севлиеви партизански отред. В изпълнение на своя дълг те не се спираха пред нищо. Тях не ги плашеха и най-тежките репресии на врага.

„Много се страхувах, — разказва каква Кера от с. Шумата, Севлиево, — но когато партизаните си отиваха, тежка мъка ме сграбчваше пред мисълта, че може би няма да ги видя вече. Ние с готовност делихме макар и малкото, което имаме. Само така намирах смисъл в живота“.

Стотици другарки работиха така самоотвержено, оставяйки верни на подетото дело.

От душните и пращи габровски фабрики излизаха не малко партизанки, политически затворнички и лагеристки. Развиващата се полиция арестуваха без оглед. Арестуват

и работничката Стефа Цонева. Като вижда, че ще попадне в затвора, буйният й характер — характер на борец, не й дава покой. Как ще се остави да бъде вързана, когато в Балкана, с пушка в ръка, ще бъде много по-полезна на класата и на народа си! Като престоява няколко дни в първи участък — Габрово, една вечер избяга и колко просто. Вчесва буйната си, къдрава коса. Оправя измачаните си дрехи и спокойно минава край часовая. След половин час бива потърсена за разпит, но напразно.

Влязла в редовете на партизанския отред, Стефа си избира подхолящия й име Буря. Действително тя беше Буря. Сама се вързвава. В проведаните от отряда акции се нареждаше с разузнавателните групи. И всякога беше с първите. С веселия си, но твърд, характер и в най-трудните моменти намираше думи за всеки. През ноември 1943 г. Буря бе убита при Севлиево село Малкочево — сега Буря, като отделен командир.

Буря и хилядите паднали в неравна бран жени патриотки ни завещаха да пазим свято завоеванията на Девети септември, да доведем до край подетото от тях дело — построяването на социализма.

Р. ПАЛАУЗОВА (Милка)

Откровение в деня на празника

Рис: И. Борсуков

ВЕЧЕР, ПОСВЕТЕНА НА ЖЕНАТА

Нараства оживлението сред трудещите се жени в Севлиево. Отива на първите вътрешни в града и някои села. В тях са изложени красиво изработени предмети, като нашивки за възглавници, кофори, организират се забави, подготвят се пиели и др. Такава вечер

организира партийното бюро и профкомитетът при фаб. „Петолъчна“. Партийният секретар др. Ц. Аврамова изнесе кратък доклад за участието на жените в общественно-политическия живот. Другарката Ив. Борова, профгрупп разказа опита си.

Естрадна група и театралният колектив при приятното изнесоха подходяща литературно-музикална програма.

Т. Ганчев

ПТИЦЕВЪДКАТА РАЗКАЗВА

КАК ОТГЛЕЖДАМЕ РАННИТЕ ПИЛЕТА

Завърших среден земеделски техникум. Пожелал да работя в производството и да дам своите знания и опит при отглеждането на птиците в ДСЗ — Севлиево. Тук желая да разкажа как ние отглеждаме до двумесечна възраст ранни пилета при зимните условия, как постигнахме ниска смъртност и живо тегло средно 226 грама на пиле за един месец, 390 грама за два месеца, а при отделни екземпляри 480 и 495 гр.

Успехът в опазването на пилетата зависи от много фактори. Най-напред обръщаме внимание за подготовката на помещението. Направихме дъсчени боксове, почистихме помещението, варосахме ги два пъти. Подовите, поилките, и хранилките обориохме с бензинова лампа. Постахме до вентилатора на помещението със суха и чиста слама, преорачах дворчетата пред птичарника.

За отопляване на помещението служи задна печка с тухлена тунелна инсталация, която почнахме да палим 3-4 дни преди получаването на пилеца.

Пилеца получихме на 2 януари, няколко дни след излюпването им, като избрахме най-топлите часове от деня. Пилетата се брояха и преглеждаха от бригадира и от гледача. Не приехме изостанали, слаби, разкрили, диарични и пр.

Още от първия ден, при температура 24—25 градуса, започнахме подхранването на пилетата по специални дажби, изготвени от гл. зоотехник на стопанството Тотю Братованов, които той променя с увеличаване на възрастта. Темпера-

турата понижаваше на всеки 7-8 дни с по един-два градуса.

Започнахме да ги храним с 60 на сто царевично брашно, 20 на сто овесено и 20 на сто чисти пшенични трици. В дажбата включихме по 10 гр бито мляко, сол, витамини и настъргани на ситно моркови.

В отделни сандъчета поставахме възглича, пясък, мидено брашно, сатурнация вар. За предпазване на пилетата от заболявания, по указание на ветеринария лекар на стопанството др. Хр. Копчев, във водата за пиене поставяхме трипанблуд. Първите десет дни в храната давахме по 500 МЕ, вторите десет дни по 1,000 МЕ, а в последните 40 дни по 1,500 и 2,000 МЕ прокрани пеницилин, с които стимулирахме растежа на пилетата. Пеницилинът, предпазително разтворен в чиста вода, слагаме в предпоследното хранене и то в 3/4 от полагаемата им се дажба, за да могат да изядат всичката храна. В храната при 2-то сутрешно хранене, пак 3/4 от дажбата от двадесетия ден слагаме и по една капка на пиле рибено масло. Първите 15 дни хранехме пилетата по 7 пъти на ден през два часа, вторите 15 дни — 6 пъти, а сега пет пъти дневно. От втория месец в храната сложихме и ечемичено брашно. От дванадесетия ден даваме обръкана в храната, ситно смляна люцерна, а по-късно и пресен спанак.

Тъй като времето бе неподходящо за пускане и развличане на пилеца, ние ги „забавлявахме“, като им поставяхме набити на дъски, добре измити цели моркови, тук-там нарязано едро цвекло, лис-

та от спанак, купчинки червени пръст, а нахвърляхме пилета поставихме в специално отделение. По указание на ветеринария лекар мажехме ги с риванолов мехлем със същият вят на пилеца и леко превързахме нахвърляните крилца и крачка с памук и марлево бинче. Така от около 80 нахвърляни пилета ние спасихме всички.

От четиринадесетия ден започнахме да пускате пилетата навън, като изравнихме вътрешната с външната температура. Отначало пробно пуснахме малко пилета, после всички по за половин час и т. н., докато сега при подходящо време ги храним и поим денем вън.

При две групи от 2,400 пилета приложихме и новия начин на отглеждане, като в две помещения настлахме по около 40 см пресен конски тор, върху който настлахме стърготина и върху нея два сантиметра ситна слама. За първия месец при това гледане са умрели 0.8 на сто от пилеца.

С птицевъдката Съби Иванов гледаме по 1,200 пилета. Работата е трудна, но ние с любов я вършим.

Мария КОПЧЕВА

Жените от с. Джулюница, Г. Оряховско, участвуват наравно с мъжете в производството на зеленчуци и други селскостопански култури. Много от тях са членки.

Те участвуват и в дейността на местното читалище „Пробуждане“.

На снимката: Вокалната група при читалището изпълнява програма пред кооператорите.

СПЕЦИАЛНИ ГРИЖИ ЗА ЖЕНИТЕ, ОТРАЗЕНИ В НАШЕТО ЗАКОНОДАТЕЛСТВО

ните предприятия, висшестоящото ведомство е длъжно да настаня бременната на подходяща работа в друго учреждение или предприятие. Независимо от постъпването на работа другаде, в този случай работничката или служителката има право на парично обезщетение по бременност и майчинство на общо основание.

С оглед понижаване трудовата способност на бременната, тя се освобождава от полагането на извършен и ношен труд след четвъртия месец на бременността и до навършване 10-месечна възраст на детето, а когато извършва тежка работа се привежда, на по-лека, без да се намалява трудовото й възнаграждение.

Жената на съпруг, който отбива редовната си военна или трудова служба, също се покровителства от трудовото право със забрана за уволнение.

Много са и привилегиите, които непосредствено предшествуват и следват раждането на детето. Отпусъкът по бременност и раждане с последните изменения на Кодекса на труда нараства от 90 на 120 календарни дни, от които 45 дни преди раждането. Ако раждането настъпи преди определената дата поради неоточни предвиджания от здравните органи, оставяйки от отпуска до 45 дни, но не повече от 15 дни, се дава след раждането на детето. Докато се намира в отпуск по бременност и раждане, работничката или

рично обезщетение равно на 100 на сто от трудовото й възнаграждение.

Широката мрежа от родилни заведения, женски и детски консултации, създадена в годините на Народната власт, осигурява на жената-майка безплатна, висококвалифицирана медицинска помощ.

Известно е, че майчината кърма е жизнено необходима за новороденото. Ето защо на трудещата се майка законът осигурява платен отпуск за кърмене на детето по два часа дневно до навършване 8-месечна възраст на детето и по 1 час дневно след това, докато е необходимо да кърми детето. Когато майката е родила близнати, или детето е недоносено, този отпуск е 3, съответно 2 часа дневно. Отпуск при горните условия се разрешава и за хранене на осиново дете.

Особено навременна и полезна е създадената възможност за работничката и служителката да ползува 6-месечен неплатен отпуск до навършване 12-месечна възраст на детето. Администрацията е длъжна да разреши този отпуск, който изцяло се зачита за трудов стаж.

Непосредствени — майчини грижи са мощен лечебен фактор за оздравяване на болното дете. В такива случаи майката може до навършване на тригодишна възраст на детето да ползува неплатен отпуск до 45 работни дни през годината.

Когато детето заболее тежко, на майката се издава бол-

ничен лист за гледане на детето до 3 и повече дни, в зависимост от сериозността на заболяването и битовата обстановка. При болнично лечение, ако заедно с детето е приета и майката, болничен лист се издава за цялото времеграене на лечението. Отпуск получава майката при гледане на задължително карантинизирано дете.

Всяка майка получава еднократна помощ за всяко живородено дете, което расте прогресивно — от 160 лева за първо дете до 1,200 лева за шесто и всяко следващо дете. Като добавка към заплатата на работничката или служителката-майка се плащат: на едно дете 12 лв., за две деца — 100 лв., за три — 190, четири — 280, пет 370 и за всяко следващо дете по 100 лева месечно.

Държавата улеснява издръжката на децата на самотните майки, като изплаща на самотната майка всекимесечна държавна помощ по 80 лева за едно дете и по 96 за второ и всяко следващо дете. Самотни майки, настанени в домовете за майки и деца, се освобождават от държавна такса.

В приетия наскоро Закон за самооблагане на населението е предвидено освобождаване от доброволно участие в самооблагането на бременните жени и майки с деца до тригодишна възраст.

Редица привилегии получават жената — майка и при пенсиониране. Намаля се необходимата възраст за пенсиониране

в I категория труд от 50 на 45 години, а трудовият стаж за трета категория от 25 спадна на 20 години. При наличие на половината от необходимите трудов стаж (за III кат. — 10 години) и 55 годишна възраст жената може да получи пенсия в намален размер.

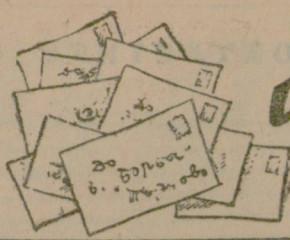
Благоприятно е и положението на многотожените майки. Всяка майка, родила и отгледала повече от три деца, се награждава с медали и почетни звания от Президиума на НС. Селските стопанки-кооператорки, наградени със званието „Майка героиня“ или орден „Майчина слава“ I, II и III степен получават месечна надбавка към пенсията си от 5 до 20 лева. А съгласно новия закон за пенсиите, жени, родили и отгледали 5 и повече деца до 8-годишна възраст, се пенсионират при 15-годишен трудов стаж и възраст 40 години за I категория труд и 45 години за II и III категория труд.

Многобройни и разнообразни са придобивките на трудещата се българска жена, трудна е да се изброят. Тези придобивки са резултат на неперестанните грижи на Партията и Правителството за жената-майка, за подрастващото поколение. Залегнали като основно звено в редица закони на народнодемократичната държава, придобивките и правата на жената-майка се осъществяват ежедневно в живота и красноречиво потвърждават високохуманния характер на социалистическото общество.

Ал. ТОШЕВ
зав. социално-правния кабинет при Окръжната болница в Гърново

Лнес на страницата:

- ☆ Един век в борба с тъмната
- ☆ Горскосливовските овчари
- ☆ „Сама“ — през погледа на девойки
- ☆ Заводският стационар
- ☆ Безотговорни куриери прояви
- ☆ Рейсови коли до Керека и Николаево
- ☆ Забравени каменни въглища

Писма на читателите до вестник БОРБА

Похабят се антрацитни въглища

Преди 5 години, във външния двор на Държавен завод за захар Г. Оряховица бяха стоварени цели ваконови композиции с хубави антрацитни въглища. Да, много стотици тонове! Как се е допуснало това? Как са изгубени тези въглища? Им, понеже не подхождали за скаридите на парните котли.

И от тогава тия въглища стоят на дълги черни хълмове безотпадно! Ако не е така не би се допуснало вследствие на проливните дъждове и други причини голяма част от въглищата да се разпилеят и да бъдат отвлечени. Не би се допуснало при прочистване на парните вагони от цвеклови отпадъци, пръст и др. боклуци, всичко да се хвърля върху антрацитните въглища, от което са станали напълно негодни.

Трябва да се потърси отговорност за да се установи по чие нареждане са изпратени тия въглища? Кой ги е поръчал? Защо не се пратила другаде, където са много по-необходими, а се държат вече 5 години. Това са най-малко 1.000 тона антрацит, а колко човешки труд е вложен за изкопаването и извозването им до Захарни заводи!

Сава Ал. Султанов

Сбъдната мечта

Когато зимните слънчеви лъчи се изгубиха зад хълма и над с. Керека, Дряновско, падна здрач, почти всички селани се бяха събрали на централния площад пред селската, за да посрещнат първата рейсова кола на новотворителната рейсова линия „Търново — Керека“.

Всички с нетърпение очакваха появата на рейсовата кола. И ето там, някъде в неогледния мрак, пролещнаха двете огнени очи на колата. Бавно и тържествено колата спря пред навалищата. Усмивнати и радостни слезоха първите пътници. Радостни бяха и посрещачите.

Петър Ганчев

Сто години огнище на просвета и култура

Утре на 9 март т. г. учителският колектив и учениците, родителите и цялата община ще се съберат в гр. Дряново, за да отбележат 100-годишнината от основаването на класното училище в града.

В Дряново още в началото на XIX век било открито килийно училище. По-късно се откриват училища към трите църкви, в трите махали на града. Те съществували отделно, независимо едно от друго.

Но килийните училища вече не удовлетворявали. За младата българска буржоазия било необходимо светско образование, което да дава полезни практически знания.

През 1856 г. в Дряново идва учител Христо Максимов, родом от гр. Сопот (сега Левскиград). Той пръв извършва наистинската и часонова и въвежда светско образование. Под негово ръководство през 1858 г. централното училище прераства във взаимно (класно).

През годините на турското робство народните учители от Дряново стояли начело на борбите на народните маси против турския феодализъм. През 1875 г. в Дряново пристига Георги Измирлиев — Македончето, организира революционно събрание и се основава революционен комитет. За председател на комитета бил избран учител Радко Радославов, а за касиер учител Йордан п. Николов.

В революционния комитет влизали още учители Христо Максимов, Никола Русков и други.

По време на Руско-турската освободителна война училището било превърнато в болница, където се лекували ранените бойци и офицери, защитници на Шипченския проход.

По време на Балканската, Междусъюзническата и Първата световна война занятията в училището протичали нередовно. Повече от една пета от учениците не завършвали учебната година поради влошеното материално положение на трущизите се и разпространението на редица епидемични болести. На няколко пъти учебните занятия били прекъсвани.

След победата на Октомврийската социалистическа революция влиянието на БРСДП сред учителите нараства. Под ръководството на Партията учителите повеждат борба срещу реакционната просвета на политиката на българската буржоазия.

В продължение на 100 години училището в Дряново е било светилище на науката и просветата. През ученическата скамейка на това любимо училище са преминали такива герои като братята Стефан и Боби Денчеви, убити в гр. Търново през априлските събития в 1925 г., Иван Владков, разстрелян в София през 1942 г., Ботьо Пенев, обесен в с. Белене, Свищовско, през 1942 г. В това училище са се възпитали много млади хора, издигнали се на завидна висота в областта на науката.

Тук е учил родоначалникът на българската архитектура, знаменитият майстор Кольо

Фичето; тук са учили писателите Марко Марчевски, Атанас Смирнов, Денчо Марчевски, професорът по химия Димитър Далев, композиторът Тодор Попов, оперният певец Миянко Михайлов, професор Минчо Попов и др.

Следвайки богатите традиции на нашето училище, възновявани от примера на неговите възпитаници, днес всички учители и ученици се борим за овладяване на прогресивната наука, за повишаване успеха и дисциплината, за подобряване на учебно-възпитателната работа.

Горчо К. Горчев
учител по история при
ССУ в гр. Дряново

Заринати в тиня и смет

Изминаха близо 15 години от как Джулюнска река отвлече железния мост на шосето София—Варна, а след това и дървения. През 1950—1951 година бе построен нов камен мост. От тогава тия или още при направата на дървения мост, в двора на Димитър Карангелов в с. Джулюница, Г. Оряховско, близо до моста, са оставени две „сонетни“ — машини за набиване шпунтов тали и пилоти. Години наред те стоят заринати в тиня и боклук.

По вина на председателя на СНС в с. Въглище, Търновско, около селото гният 15 буковски трупи.

Кар: Душевски

Скъп подарък

В помещението на ротата е оживено. Тук са се събрали много бойци, все землени. По лицата на всички се четеше радост и задоволство. Ефрейтор Цанков е получил колет. Този колет обаче не е като останалите. Изпратили са го жените от родното му село Килифарево, Търновско. В него има най-различни продукти, цигари, книга и едно мило затрогващо писмо.

Ефр. Цанков разгъна писмото и зачете. Всички слушаха с внимание.

... По случай 8 март — Международния ден на жената, ние, жените от Килифарево, Търновско ви изпращаме този скъпоценен подарък.

Желаем Ви здраве и сили, за да правите достойно нашата съвеща Родина, да не допуснете нито един враг да смущава нашата живот!

Скъпите думи развълнуваха всички бойци от Търновски окръг, които от душа благодарят на жените от с. Килифарево.

Ив. Донков, дописник
Б. Р. Вчера в редакцията се получи писмо от боеца Мария Тотева. Той също благодарят на жените от село Килифарево за хубавия колет.

ОЩЕ ЕДНА ПРИДОБИВКА

Последната вечер на февруари беше превърната във възбуждащ празник за трудеците се от с. Николаево, Г. Оряховско. Почти всички селани се събраха на площада и с трепет очакваха рейсовата кола, която за първи път идваше да свърже селото с околийския център.

Нетърпеливите пионери излязоха на 3 км да посрещнат колата. В 19.30 часа рейсовата кола влезе в селото заедно с пешите пионери. Началникът на клона на УАТ в Г. Оряховица честити новата придобивка.

Трудеците се изказаха своята голяма благодарност към Партията и Правителството за грижите, които полагат за тях.

Ив. Ковачев
председател на изпълкома на СНС

Това е качествена работа

На пръв поглед работата на кооператорите от „Стомана“ малко може да интересува текстилца. Но, ако човек се задълбочи, ще открие колко много са зависими другите производители от работата на тези тихи габровци.

Леарен отдел. Ръководителят Стефан Делев внимателно наблюдава отливките, направени за ф-ка „Янтра“.

— Това е качествена работа.

Мл. Николов

МИСЛИ, ПОРОДИНИ ОТ СПЕКТАКЪЛА

В социалистическото общество семейството трябва да бъде най-здравата обществена единица. В семейството растат и се възпитават децата и родителите трябва да чувствуват голямата отговорност, която лежи върху тях. В социалистическото семейство трябва да се възпитават честни и трудолюбиви, с върно чувство за дълг и истинна деца. В това семейство децата трябва да виждат образец на отношения между бащата и майката. То следва да създаде за децата атмосфера на дружба и доверие, да им даде възможност да растат щастливи и радостни, да не се помрачава и погубва тяхната вяра в човека.

Ние, членовете на литературния кръжок при Втора смесена гимназия гр. Търново, Х. Клас, посетихме пиесата на Алюшин „Сама“, поставена от Търновския държавен театър. Учудени сме, че след като нашата общественост изказа своето отрицателно отношение към филма „Години за любов“, Търновският театър поставя пиеса, която има еднакъв сюжет и еднакво третиране на въпросите с филма.

Човек напуска театъра и се пита: няма ли възможност това? След 17 години съвместен живот се разрушава едно семейство и то не защото там са съществували раздори, не съгласия, нещастие. Напротив, от първа картина ние виждаме, че в това семейство има истински, добри отношения. Мирът и щастието, в което расте детето, се разрушават от това, че близо 50-годишният баща се влюбва в една съвсем млада своя колежка. Поради това, че любовта му към нея е така „неудържима“, той напуска семейството си. Кой зритель може спо-

койно да гледа мъката на дъщерята, срещнала на улицата своя баща с друга жена?

Странното е не това, че видяхме разрушаването на семейството — такива случаи за съжаление съществуват. Странно е това, че се утвърждават такива отношения и се счита за редно съществуване на такава любов, заради която човек е оправдан във всичките си действия.

Мнозина биха излезли с извода: „Да, разбира се, помнемога вече без другата, която обичам, мога да напусна семейството си. И моята любов не е по-малко силна и неудържима“. Къде е тогава вярата в любовта, дружбата, върху която трябва да се гради социалистическото семейство? Тогава пред нас ще застане и друг въпрос: как, с какво доверие дъщерята на Платонов утре ще гради свое семейство? След като почувства толкова странно позора, който лепва Платонов върху семейството си, след като е излягана от своя собствен баща, с какво право дъщерята ще вярва в хората? Та той Платонов убива всички радости в семейството, прекъсва гордостта на детето си, прави го нещастен заради своята „голяма“ любов. Той се самоубива и извършва подла постылка.

Ние, младото поколение, утвърдените строители на новото общество, се противопоставяме на това, не искаме в нашите семейства да се насанида платоновщината. В социалистическото общество не бива да има място за таква хора като Платонов. Чудно е защо Търновският народен театър е поставил тази пиеса!

Петранка Ив. ПЕТРОВА
ученичка от X „б“ кл.

II смесена гимназия—Търново

Методи Иванов

НЕОСЪЩЕСТВЕНА МЕЧТА

Кар: Душевски

... или как би желал домакинът на ТКЗС в с. Крамолин, Севлиево, да раздала на кооператорите гърчицето жито.

в. „БОРБА“

Стр. 3, бр. 29 от 8 III. 1953 г.

Нова придобивка за ждановци

По примера на локомотивния и вагонен завод „Г. Димитров“ в София и на другите големи заводи в нашата страна, ръководството на вагонния завод „А. Жданов“ в Дряново замисли да разшири медицинската служба в завода и да разкрие стационар.

Стационарът започна своята работа в началото на месец февруари. Сградата му е голяма, с хубаво изложение. На долния етаж са разположени кабинети на лекаря, превзводната стая, стаята за нагряване и други лечебни процедури с медицинска сестра и фелдшер, стаята на заболява, картотеката.

На втория етаж са трите болнични стаи, трапезарията,

стаята на дежурната и на лекаря. Болните се намират под грижите на специалиста по вътрешни болести д-р Тодор Бахчеванов. Ръководен от изискованията на Павловското учение, медицинският персонал въведе добър ред и създаде обстановка, близка до тази на почивните домове.

В стационара се приемат работници, пострадали при злополуки, настинка, хронични болни от стомашно-чревни болести, ревматизъм, ишиас и други. Болните се подлагат на изследване и лечение и, ако то не даде желания резултат, се изпращат в други лечебни заведения.

Първите резултати от лечението на няколко заболяели работници от завода дават основание да се счита, че стационарът ще играе важна роля за здравеопазването и лечението на вагоностроителите.

Кънчо Гайдаров

Подготвят площите за късните пролетни култури

След засяването на слънчогледа силите на кооператорите от с. Паскалевец, Павликенско, се насочват към подготовката на площите за късните пролетни култури. Култивирани са вече над 1.800 декара. На полето е извозен около 800 тона оборски тор.

Я. Ковачева

350 тона оборски тор на полето

Кооператорите от ТКЗС „23 септември“ в с. Маноя-Косарка, Дряновско, засяха навреме ранните пролетни култури и започнаха подготовката на площите за царевичата. Всеки благоприятен ден използват за извозване на оборски тор на повече площи.

Досега с работната добитък са извозили 350 тона оборски тор.

Цаньо Колев

УЧЕНИЦИ ЛИ СА, ИЛИ ЩО?

Всеки ден Х „а“ клас на ССУ „М. Райкович“ в гр. Дряново се повтаря следна картина: преди да започне първият учебен час в класа е тихо. Петнадесетте минути до идването на преподавателя се използват най-рационално. С голям „ентусиазъм“ и бързина Р. Кармазова, Яни Петков, Н. Ахматов, Д. Тотева, Ст. Станчев, Н. Гутев, Г. Ангелов и др. сръчно преписват домашното за следващия час. Трябва да се изтъкне, че Г. Ангелов и Яни Петков са членове на учкома на ДСНМ, а останалите активисти.

Преподавателят влиза. Към него се отправя дълга редица, едва ли не целият клас. Ще попитате защо? — За да се извиняват.

Ако сте тук и чуете какво приказват, ще видите как хитро и практично са скроени лъжите. Един ходил на воен-

на комисия (впрочем тази фраза се среща в извиненията всеки ден), втори бил на медицински преглед, трети — ходил в Търново за очила и др. Разбира се, др. Димитров извинява всички. Всичко никой никъде не е ходил.

Урокът започва. На дъската е Ст. Станчев. Той внимателно следи какво ще му подкажат от първите чинове Р. Кармазова, В. Янкова, Д. Косева, В. Колева и Д. Ганчев.

Някои дори се опитват да му помогнат и от последните чинове. По същия начин е „спасена“ и Стефанка Кръстева.

Докато трае изпитването, Анна Недева написва едно писмо до своя другарка, Цв. Михайлов, успява да хвърли няколко дупелина.

Времето минава. Часът е свършил. Преподавателят взе-

ма дневника и излиза. В класа настъпва отново тишина. Започва се подготовка за следващия час по френски език. Преписването става много бързо, бешумно от тетрадка на В. Янкова. Едновременно преписват 10—12 души по „кърговата система“.

Какви са резултатите от тази подготовка? На час се получават по 3-5 двойки.

Всички тези прояви в класа остават незабелязани от секретаря и от другите членове на дружественото бюро на ДСНМ.

Тогава да си зададем въпросите: Защо сме дошли на училище? Каква е нашата цел? На какво сме нужни като сме тръгнали по този път?

Но, тези въпроси като че ли не възбуждат учениците и друженственото бюро на ДСНМ в Х „а“ клас на ССУ в гр. Дряново!

Ив. К. Владов

(По дописки на: Д. Велев, Н. Недев, Д. Павликов, Д. Маринков, Ив. Делев, Д. Манчев, М. Ангелов, Ст. Кайастоянов, Жулюмев, Д. Иванов и Н. Полешков).

Светските жени участват активно във всички области на общественостите, стопанския и културния живот на Светския съюз. Своя героичен труд те внасят за мирното развитие на Великата светска страна по пътя на комунизма.

В завода „Вибратор“ в Ленинград се изработва в последно време светломер Ю-16, прибор, използван в медицината от държавния санитарен надзор за определяне осветеността на работните места в производството, класните стаи и жилищата.

Приборът е конструиран съвместно с работници от Научно-исследователския институт по охрана на труда при ВЦСПС кандидатите по технически науки А. А. Бутилев и А. С. Шайкевич. Също по тяхно предложение за проверка и регулиране на светломерите Ю-16 е направена специална установка.

В производството на този прибор активно участие вземат жените.

На снимката: В участъка за регулиране и проверка на светломерите Ю-16 на работата са комсомолките Вера Смирнова (отляво) и Виктория Трофимова.

Снимка: А. П. Бахарев, наш фотокореспондент

Равноправие

— Фейлетон —

— Слушай, брат, съдай и пиши — обрвна се към мене Генчо Цвятков, мой съученик. По лицето му се четеше възмущение и гняв. — Накъсо казано — продължи той — въпросът се отнася до семейния живот на братовчедката — Тинка. Нали си я спомняш? Дето щях да ти правя работа навремето за нея. Като знаеш в шести клас баща и почина и тя напусна гимназията прекарвала времето си в семейството. Намеах ѝ кмет да завърши. Може би, си спомняш с каква наслада и трепет четяхме първите ѝ стихове, печатани в „Средношколско единство“. След раздялата с училище тя се омъжи за един нахален учител от Каменичево, също кръгъл сирак. Тогава той минаваше за почтен младеж и цялото село за видна на Тинкино щастие. Драго ми беше като слушах хората да си признават:

— Мър, той за всичко го бина: дърва да насече, печка да запали, да опере, хляб да омеси. . . с една дума за късна работа от жена по-еърбал.

— Тий, тий, дете има една дума момичето няма да разбере, че слугува на мъж! . . .

— Ама и булчето е злато човек — допълваше Бейковича. — Без баща и майка остана горкото, да го видиш какви неща си е напелло и изтъкало-чудо! Пък остроумна, приказлива, работлива и добра, добра — памук душица! . . .

— А пък да знае как хубаво пее! — захвалеше ѝ по падията, — бадем ще весели къщата на човека.

След този щастлив край аз отидох в казармата, после се ожених и кажи-речи до скоро нищо не чувствах за Тинка. Писаха ми веднаж, че имала две деца, мъжът ѝ завършил заочно математика и станал директор на местната гимназия и толкова.

Миналата събота си отидох на село и между другото попитах за нея, а нашите клатят тъжно глава и ми думат:

— Не я бина. Ваньо, изтощи се при този човек, клетата. Откажана станала голема, — думат ми, — и помен няма от някогашния Стойко! Станал е един горделив, самовлюбен и ни чука, ни свои зачита.

Какъв рекош си, с очи да видиш. Дигам се, че право в тях. Да ти кажа ли, изтъпнах когато излязоха да ме посрещнат Гледам, Тинка с проширана коса, изсъхнала и потъмняла, сякаш от кончето е излязла. А той, каква противоположност, нахален се като бик, с неспирност нему шембевони от пет метра на парфюм.

— Такава е съдбата на жената — с безразличие захърхори той, пияногашното сираче. — Влезе ли веднаж в кухнята, погубва се и толкова. Виж ние мъжете — продължи да фъфли той — и шейсет да стигнем, не си губим значението.

Гледах и слушах този мисолюбив и не можех да повярвам, че пред мен стои съвременен интелегент и то, — представи си учител!

Когато останаме насаме, попитах Тинчето:

— Защо си се оставила тъй, нали на една маса седят заедно се хранят, такава. Болна ли си, хляб ли нямате?

Тя се разплака и ме запръгна:

— Ти брат, Ваньо, ти баща и майка. Ти си ми най-бли-

зък, ще ти се оплача, та дано ми оленее. Хубаво ме гледай, откакто се издигна бати ти, слугиня ми станах. Като ме знаеш не мога да стоя без работа. По цял ден тичам в звеното на къра, а вечер като се върна готвя, пера, мия чинии, гледа риз и панталони, четкам дрехи, лъскам обувка. А той — излежава в мърмор, че исс надв-натри съм го поддръжала. „Аз — казва — другарко, трябва да свети. Между среда се движа и с ум и външност възпитавам“. Някога посред нощ ме разбуджа Сутрин докато го изпрати, видкам и пащам. А той мърмор, и в звеното негодуват, че позакъсявам. Веднаж се осмелих: „Ами че, Стойко, нали виждаш, че не е по силите ми всичко. Нито на кино ходя, нито на събрание, нито пък на хоро като хората. И поезията разваля“ — позасмях се. А той се развръща: „Аз искам жена да ми слугува не да дращи стихове. Я гледай, да не искам домашно дежурство да въведем! Тий ли го разбираш равноправие? . . .

Ти, драга, имаш ли на представа, че не ми прилича да се занимавам с късна работа, че мене хората с „добро утро“ ме посрещат и тридесет колеги ихтирват ми струват! Учител — казва — работи с ум и авторитет, а простият с гръб. Толкоз! Който не му изнася, да си търси колая“.

— Ама как може тъй? — недоумявах аз.

— Тий е — продължи тя — аз тичам навсякъде и ме душа, той се върне и мърмор, и няма край, ни конец. За пръв път от дълго време оня ден разгърнах Петюфи и ми се наби в очите:

„Две неща ми трябват във живота: любовта и свободата. Бих се жертвал безвъзвратно за любов. Любовта да дам за свободата — съм готов!“

— Прочетох това и така чер ми стана този дом, че ако не бяха децата веднага щях да забягна. . .

Братовчедката въздъхна тежко и изтри сълзите от очите си.

Идеше ми да хвана този допотопен тип и да гриложа върху му едновременно училската диктанта, но се въздържах.

„Сега искам от тебе да го извърждаме баш срещу 8 март във вестника, та да дадем на него, и на немотното още чалмаджин като него, да разбере, че в страната ни има един закон, който повелява: „Семейството в социалистическият ни общество се изгражда на взаимно подпомагане и на пълно равноправие между мъжа и жената“ . . .

Нърсис ВОРАЧ

Кар: Н. Цончев

Когато не са взети предварително мерки

На 28 февруари т. г. в двора на ТКЗС в с. Благоево, Г. Оряховско, избухна пожар, предизвикан от трактора, който базираше слама. Запалва се отначало една шира със слама. От стихията се подпалва и друга шира. Влигат се в тревога жителите на селата Благоево и Владислав. Бързо на помощ идват противопожарните служби от едно военно поделение и от Г. Оряховица. Пожарът е изгасен.

Втори път в ТКЗС се палат ширите със слама, защото не се спазват указанията по

противопожарна охрана. Предизвикан пожар от трактора е забелязан в самото начало, но поради липса на качествена слама, пясък, стъбла и други съоръжения, не е изгасен веднага.

Необходимо е, да се проявява по-голяма бдителност от противопожарната служба и кооператорите.

Всяко нехайство, всеки пропуск в това отношение може скъпо да се заплати.

Тодор Ал. Султанов
дописник

Заслугата на жените

Първичната организация на ДСО при ф-ка „Мизия“ в с. П. Тръмбеш, Търновско, е една от първите в околията и окръга.

Заслуги за това, освен председателя д-р. Тодор Петров, имат и жените. В ръководството на организацията е д-р. Панка Кочева, която е и член на пленума на Окръжния комитет на ДСО.

Пред осми март — Международния ден на жената, във фабриката е по-оживено. Всички 2-3 дена работничките, разделени на четири кръжока по 25 участнички, изучават дисциплините на ДСО. Те завършиха успешно курсовете по ПАЗ. Проявиха се Кина Кой-

чева, Иванка Асенова и др. Успешно върви работата и средношколското дело.

Д. Донски, дописник

ВЕСТНИКЪТ ПОМАГА

В брой 2 на вестника под рубриката „Окръжен стръшен“ бе изнесена дописка, в която се разказваше, че близо 2 години телефонен пост № 55 в с. Ялово, Дряновско, е стоял повреден и са водени разговори само по една страна.

Тези дни в редакцията бе получено писмо от нашия дописник д-р. Генчо Манев от с. Ганчовец, който ни уведомява, че са взети мерки и въпросният телефонен пост е поправен работи добре и стотиците от с. Ялово са доволни.

В брой 16 на вестника критикувахме домакиня на ТКЗС в с. Дъсково, Павлиненско. Христо Тодоров, заедно с раздал и триририраната пшеница останала от семето през есента. От УС на ТКЗС ни съобщават, че въпросът е разгледан и на домакиня е наложено наказание 5 трудовни глоба.

Паскалевските кооператори питат

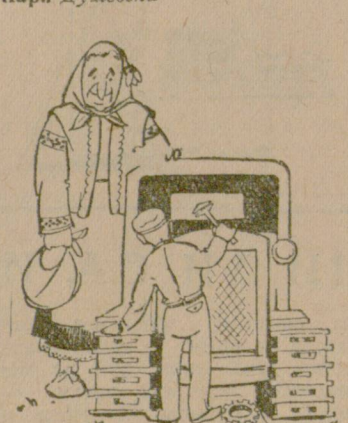
Кой ще заплати ярмата, която стои вече 4 месеца в павилиона на стопанството в гр. Габрово и не се продава, ако се развали?

— Управителният съвет — че какъв някой и донякъде ще бъде прав, защото той още не е потърсил отговорност на виновниците.

Мл. Минчев

МАРТЕНСКА

Кар: Душевски

— Много закъсняхте със сента, бабиното.

— Закъснял този, който умрял, бабо Марто. По-добре покъсно, отколкото никога.

Едно правят, друго развалят

Да, има такива майстори. Напоследък те се проявява при машинното пръскане на овощните дръвчета на ТКЗС в с. Дичин, Търновско, по шосето за спирка Русаля. Напръскаха те около 28 сливови дръвчета на една дължина към 300 метра и . . . унищожиха с това няколко декара раница, засегната от пръскането.

Да, „майстори“ са това „майстори“ механизатори от МТС. Ресен числящи се към бригадата, която обслужва ТКЗС Дичин. Пита се обаче, кой ще възмъгва майсторския им сегашен . . .

П. Спирidonov

Тежкоатлетите се готвят

ОКРЪЖНИ РЕКОРДИ ПРЕЗ 1957 Г.

ПО ЛЕКА АТЛЕТИКА

МЪЖЕ
Бягане на 800 метра: Кирил Цветков — Павликени 2.022, стар рекорд 2.024 от 1954 г.; 1.500 метра: Радко Радков — Г. Оряховица 4.046, стар рекорд 4.146 от 1956 г.; 5.000 метра: Радко Радков — Г. Оряховица 16.096, стар рекорд 16.13 от 1954 г.; 10.000 метра: Радко Радков — Г. Оряховица 33.298, стар рекорд 33.514 от 1956 г.

Овчарски скок: Николай Паскалев — Павликени 3.15 м., стар рекорд 3.10 м. от 1956 г.

Хвърляне на копие: Димитър Пенков — Първомайци, Г. Оряховско, 53.70 м., стар рекорд 52.38 м. 1956 г.

ЖЕНИ

Мятане диск: Николина Додурова — Г. Оряховица 36.49 м.

ЮНИОНИ МЛАДША ГРУПА
Бягане на 100, 200 и 400 м: Дончо Василев — Габрово със съответни постижения: 11.7, 24 и 54.4; 800 м: Стефан Минчев — Габрово 2.146, стар рекорд 2.152; 1.500 м: Петко Сомлев — Севлиево 4.33.0; 4 x 100: Невос, Василев, П. Христо, Т. Христо — Габрово 48.5, стар рекорд 49.8; висок скок: Божидар Андреев — Габрово 1.65 м.; дълъг скок: Петко Райков — Елена 5.55 м., стар рекорд 5.48; тр. скок: Николай Врабчев — Габрово 12.23 м.; тл.

голе: Тотю Христов — Габрово 15.18 м., стар рекорд 14.28 м., трибой — м. група: Дончо Чичаров — Габрово 1.542 г.; хв. копие: Димитър Джабраилов — Севлиево 48.20 м., стар рекорд 45.61 м.; мятане диск: Антон Попов — Севлиево 35.50 м., стар рекорд 34.50 м.; трибой: Дончо Василев — Габрово 1.542 т., стар рекорд 1.467 точки.

ЮНИОНИ СТАРША ГРУПА
Бягане на 100 м: Начо Георгиев — Габрово: 11.3 стар рекорд 11.5; 200 м: Богомил Христов — Габрово 29.9, стар рекорд 24.2; 400 м: Богомил Христов — Габрово 53, стар рекорд 54.4; 4 x 100 м: Н. Георгиев, Б. Христо, Сим. Попов, Ст. Пенчев сборен отбор 46.7, стар рекорд 58.4; 4 x 400: Ст. Попов, Вес. Иванов, Б. Христо, Ст. Христо сборен отбор 34.20, стар рекорд 34.77; д. скок: Богомил Христов — Габрово 6.22 м., стар рекорд 6.20; трибой: Никола Савов — Дряново 1.698 точки, стар рекорд 1.400 точки; овч. скок: Христо Митев — Габрово 2.70 м.; изправен; петбой: Николай Савов — Дряново 1.833 точки, новопоставен рекорд.

(следва)

Справочник на читателя

Градските кина в окръга ще прожектират за времето от 10 до 16 март следните филми: „9-ти Септември“ — Търново; „Нервез“ — Искра — Търново; „Орел 101“ — Хр. Смирненски — Габрово; „Неповторима пролет“ — М. грика — Габрово; „Кървав път“ и „Нашият двор“ — Балкан — Габрово; „Предуствие“ и „Павел Корчагин“ — Кирил и Методий — Габрово; „Изгубена следа“ и „Предуствие“ — Напредък — Г. Оряховица; „Дон Кихот“ и „Гераците“ — М. театър — Павликени; „Магарето на магдана“ и „Синът на рибаря“ — М. Михайлов — Севлиево; „Дете на революцията“ и „Гераците“ — Ив.

Владков — Дряново: „Челкаш“ и „Ако всички хора по света“; В. Коларов — Тръвна: „Граф Монте Кристо“ I и II серия; „Хр. Ботев“ — Лясковец: „Последна среща“ и „Хайдушка клетва“; „Хр. Ботев“ — Елена: „Брачни несполуки“ и „Стръмни стъпала“.

ВНИМАНИЕ! ВНИМАНИЕ!

ТРУДЕЩИ СЕ!

Окръжният вестник „БОРБА“ — Търново излиза три пъти седмично — вторник, четвъртък и събота.

Абонаментът за вестника е:

За девет месеца 23-40 лв.

За шест месеца 15-60 лв.

За три месеца 7-80 лв.

Може да се абонирате във всяка пощенска станция от пощенските раздавачи, междуселските куриери и обществените пълномощници по печата в предприятията и учрежденията.

Редакцията поканва читателите, на които изтича абонаментът в края на първото тримесечие, да го подновят най-късно до 20 март т. г.

Не изпускайте срока!

Абонирайте се за вестник „БОРБА“!

МАЛКА ОБЯВА

ПРОДАВА се двуетажна къща в с. Златарина — района на гарата. Справка: Д-р Бръзделов — гара Г. Оряховица

Метална ТПК „Стомана“ Габрово

ПРОИЗВЕЖДА:

Машини за мелене на месо № 8, 32, 42 —

ръчни и моторни, ръчни долелки,

БОР МАШИНИ ЗА МАСА

ръчни, орехомелачки, машини за мелене захар и чер пипер, менгемета — разни размери, фондан машини, печки, кюнци, ножове — разни размери, ножички шивашки и килимарски.

ОТЛИВА: резервни части от чугун и цветни метали и стоманени до 10 кг.

ИЗВЪРШВА УСЛУГИ: Пошикова и никелира метални изделия. Пълни акумулатори

ПОПРАВЯ радиоапарати, плугове, печки, и други тенекеджийски изделия.

Изработва резервни части за промишлеността.

АДРЕС НА РЕДАКЦИЯТА: Вестник „Борба“ — Габрово ул. „Народна левски“ № 1. ТЕЛЕФОНИ: Гл. редактор — 24-58; зам. гл. редактор и отв. секретар — 25-26; партия и културен отдел и хумор и сатира — 31-41; селскостопански и икономически отдел — 25-27; информационен отдел и информация — 24-59; отдел писма и чужбина — 24-59; финансово-домашен отдел 32-59.